

UZASADNIENIE

Powódka J. B. (1) wniosła o zapłatę przez W. A. kwoty 1.114 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 29 maja 2014 r. do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów postępowania z tytułu ceny materaca.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 4 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi uwzględnił powództwo w całości. W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny: W. A. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) Salon (...). W dniu 3 lutego 2014 r. J. B. (1) kupiła od pozwanej łóżko F. z pojemnikiem na pościel oraz materac B. A.. Powódka przekazała pozwanej zaliczkę w kwocie 600 zł. Zgodnie z opisem z katalogu oraz informacją przekazaną przez pozwaną, łóżko miało posiadać podnoszony stelaż z listew sprężynujących. Tego samego dnia łóżko wraz z materacem zostało dostarczone do mieszkania powódki, a następnie zmontowane przez pracowników pozwanej. J. B. (2) poinformowała telefonicznie pozwaną, że dostarczone łóżko jest niezgodne z umową, ponieważ stelaż składał się z jednolitej płyty, a nie z listew sprężynujących. Zaraz po rozpoczęciu użytkowania, pękł stelaż łóżka. Powódka niezwłocznie poinformowała o tym telefonicznie pozwaną, a następnie zapoznała się ze sporządzoną przez pozwaną reklamacją w jej sklepie. W piśmie z dnia 6 marca 2014 r., przekazanym tego samego dnia pozwanej, J. B. (1) ponownie zgłosiła wadę łóżka F. w postaci pęknięcia stelaża, a także poinformował, że materac podczas podnoszenia stelaża przesuwa się. W związku z tym J. B. (1) wniosła o wydanie produktu wolnego od wad lub zwrot pieniędzy.

W piśmie z dnia 19 marca 2014 r., przekazanym tego samego dnia pozwanej, J. B. (1) wniosła o określenie przez pozwaną terminu załatwienia reklamacji.

W piśmie z dnia 2 kwietnia 2014 r., przekazanym tego samego dnia pozwanej, J. B. (1) w związku z brakiem odpowiedzi ze strony pozwanej, wyznaczyła termin rozpatrzenia reklamacji na dzień 15 kwietnia 2014 r.

W piśmie z dnia 17 kwietnia 2014 r., przekazanym tego samego dnia pozwanej, J. B. (1) w związku ze złożoną w dniu 3 marca 2014 r. reklamacją, odstąpiła od umowy kupna sprzedaży, wzywając pozwaną do zwrotu w ciągu 7 dni kwoty 2.063 zł. W odpowiedzi na pismo W. A. zaproponowała powódce zwrot kwoty 949 zł. tytułem ceny zakupu łóżka. Na propozycję J. B. (2) nie wyraziła zgody, podnosząc, że kupiła łóżko razem z materacem, dlatego żąda zwrotu pieniędzy uiszczonych tytułem ceny za materac B. A..

W dniu 10 maja 2014 r. W. A. przekazała powódce kwotę 1.059 zł., na którą składało się 949 zł., jako zwrot ceny zakupu łóżka F. oraz 110 zł. z tytułu kosztów wniesienia i montażu łóżka, nie wyraziła zgodny na zwrot kwoty uiszczonej za materac podnosząc, że nie był on przedmiotem reklamacji, a poza tym może wykorzystany do łóżka o odpowiednich wymiarach.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd orzekający uznał, że powództwo jest zasadne i zasługuje

Spór dotyczył tego, czy wobec wadliwości jednego przedmiotu umowy kupna sprzedaży w postaci łóżka F., powódce przysługiwało prawo do żądania zwrotu kwoty także za materac B. A.. W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.), bowiem przepisy tej ustawy stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) (art. 1 ust. 1 ustawy).

Stosownie do przepisu art. 8 ust. 1 ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Natomiast jeżeli kupujący, z przyczyn

określonych w ust. 1 powołanego artykułu, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy. Ponieważ J. B. (1) nie otrzymała informacji o sposobie rozpoznania złożonej przez nią reklamacji, w piśmie przekazanym pozwanej w dniu 17 kwietnia 2014 r., powódka dokonała skutecznego odstąpienia od umowy kupna sprzedaży, wzywając pozwaną do zwrotu w ciągu 7 dni kwoty 2.063 zł.

Nie można się zgodzić ze stanowiskiem pozwanej, że powódce nie przysługiwało roszczenie o zwrot kwoty uiszczonej z tytułu zakupu materaca, ponieważ tylko łóżko F. było przedmiotem reklamacji. Jak już była mowa powyżej strony zawarły umowę kupna sprzedaży dwóch rzeczy, łóżka F. oraz materaca B. A.. Zgodnie z art. 494 kc strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy. Może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Skoro powódka dokonała skutecznego odstąpienia od powyższej umowy, mogła żądać nie tylko zwrotu kwoty uiszczonej tytułem ceny zakupu łóżka, ale również ceny zakupu materaca. Nie można również pominąć argumentów powódki, że zdecydowała się na zakup łóżka F. i materaca B. A. jako całości.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Powyższe rozstrzygnięcie apelacją w całości zaskarżyła pozwana żądając zmiany wyroku i oddalenia powództwa ze stosownym rozstrzygnięciem o kosztach postępowania za obie instancje. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c., art. 65 § 2 k.c. i art. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.

postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy aprobuje ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i wyrażone przez ten Sąd oceny prawne. Zarzuty skarżącego zawarte w apelacji nie zasługują na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż wobec rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. może ograniczyć uzasadnienie jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku zapadłego w postępowaniu odwoławczym z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 1 k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Oznacza to, że w postępowaniu uproszczonym zarzutów apelacyjnych nie można oprzeć na kwestionowaniu ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji a do tego prowadzają się zarzuty naruszenia prawa procesowego.

Jako chybiony należy ocenić zarzut apelującego naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wskazać, iż w myśl art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem Sądu jest tu dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia. Z uwagi na przyznaną sądowi swobodę w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. może być

uznany za zasadny jedynie wtedy, gdy podstawą rozstrzygnięcia uczyniono rozumowanie sprzeczne z zasadami logiki bądź wskazaniem doświadczenia życiowego. W niniejszej sprawie Sąd I instancji opierając się na dokumentach i zeznaniach stron postępowania w sposób prawidłowy i wnikliwy ustalił istotne okoliczności przedmiotowej sprawy. W kontekście powyższych uwag należy stwierdzić, iż wbrew twierdzeniom apelującego w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o cały zgromadzony materiał dowodowy i nie naruszył dyspozycji art. 233 § 1 k.p.c. Przeprowadzona przez tenże Sąd ocena materiału dowodowego jest w całości logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, zaś wszelkie podniesione w tym zakresie zarzuty stanowią w istocie jedynie polemikę z prawidłowymi i nie obciążonymi jakimkolwiek błędem ustaleniami Sądu pierwszej instancji.

Za bezzasadny należy uznać zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. W myśl wskazanego przepisu uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać: wskazanie podstawy faktycznej, a mianowicie ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej oraz wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa. Naruszenie przepisu o sposobie uzasadnienia wyroku o tyle może stanowić przyczynę uchylenia orzeczenia, o ile uniemożliwia sądowi wyższej instancji kontrolę, czy prawo materialne i procesowe zostało należycie zastosowane. W badanej sprawie treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie zawiera tego typu usterek, które uniemożliwiłyby przeprowadzenie kontroli instancyjnej i rozpoznanie apelacji. Zarzut apelacji w tym zakresie nie znajduje zatem uzasadnienia.

Za chybiony należy uznać zarzut naruszenia art. 65 § 2 k.c. i art. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Jak się wydaje umknęło uwadze skarżącej, że reklamowane łóżko, którego wadliwość nie jest sporna, stanowi funkcjonalną całość z dobranym do łóżka materacem, a zatem materac stanowi przynależność łóżka zgodnie z art. 51 § 1 k.c. ze wszystkimi tego konsekwencjami. Stosownie zaś do treści art. 52 k.c. czynność prawna mająca za przedmiot rzecz główną odnosi skutek także względem przynależności, chyba że co innego wynika z treści czynności albo z przepisów szczególnych. Według powołanej regulacji zasadniczo czynność prawna mająca za przedmiot rzecz główną odnosi skutek także względem przynależności, chyba że co innego wynika z treści czynności (albo z przepisów szczególnych). Mogą więc strony czynności prawnej wyłączyć z obrotu przynależności, gdy rozporządzają rzeczą główną. Brak stosownego wyłączenia oznacza objęcie czynnością rozporządzającą zarówno rzeczy głównej, jak też jej przynależności. W rozpoznawanej sprawie nie ma cienia wątpliwości, że odstąpienie przez powódkę od umowy kupna Łóżka obejmowało także przynależność w postaci materaca.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia apelacji i działając na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Mając na względzie wynik niniejszego postępowania, o kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o zasadę wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c.. Na koszty poniesione przez powódkę w postępowaniu apelacyjnym złożyło się wynagrodzenie jego pełnomocnika, ustalone w oparciu o § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.490).